

MASONLAR YARGIDAN ELİNİ ÇEKSİN!

- Masonluk, dünyanın bir çok ülkesinde olduğu gibi ülkemizde de faaliyet gösteren son derece karanlık, gizli ve etkili bir güç odağıdır. Hangi ülkede yaşarsa yaşasın, hangi ırktan ya da dinden olursa olsun, her mason aynı fikir ve inançları paylaşır. Çünkü masonluk ulusal değil küresel bir teşkilattır. Türkiye’de sadece masonlar için yayınlanmakta olan Mason Dergisi’nin 81/4 sayısında yeralan “masonluk nizamları her mason için tek rehberdir” ilkesi, masonluğun bu özelliğini vurgulamaktadır. Gerçekten de örneğin bir Amerikan mason locası Alman ya da Yunan bir mason locasının birebir aynısıdır. Dünyadaki locaların tamamı, masonluğun tek merkezden alınan kararlarını uygulamaya koyan şubeleri mahiyetindedir. Hiçbir loca merkezin onay ve talimatına uygun olmayan kararlar alamaz, ilke ve prensipler ortaya koyamaz. Kısaca dünya üzerinde tek bir mason teşkilatı vardır. Ülkelerdeki mason locaları da bu teşkilatın birer üyesidir. Merkezde alınacak bir karar dünyadaki tüm masonları bağlar.
- Bir mason, masonluk dışında hiçbir ahlaki veya hukuki prensibi dikkate almaz. Aksini yaptığı takdirde masonluğa ihanet etmiş sayılır. Dolayısıyla bir yerde mason varsa orada masonik felsefenin izleri görülecektir. Bir insan hem masonlukta derece alıp hem de başka bir hayat felsefesini uygulayamaz. İş çevresinde veya yetkili bulunduğu kurumda mutlaka masonluğun lehine faaliyet yapmak zorundadır.
- Masonların devletin bazı kilit noktalarının ellerinde kalmasına büyük önem verdikleri bilinmektedir. Bu noktalara yapılacak atamalarda mason olmak ilk şart olmakta, bir masonun görevi sona erince onun yerine, “halef-birader sistemi” tabir edilen uygulama ile diğer bir mason gelmektedir.
- Masonlar en kilit noktalardan olan yargıya da sızmışlardır. Masonluğun yargı kademelerinde kendini göstermesi son derece endişe vericidir. Bu sızma, doğal olarak bazı kararların, anayasamıza, kanunlarımıza ve vicdani ilkelere göre verilmediğini göstermektedir. Çünkü yukarıda da izah ettiğimiz gibi bir masonun tek hareket noktası masonik prensiplerdir. Mason bir savcı veya mason bir yargıç, ne kanun dinler ne vicdan. Masonluk ne emrediyorsa onu yapar. Adaletsizlik, haksızlık veya hukuksuzluk bir masonu zerre kadar ilgilendirmez.
- Atatürk’ün kapattığı ancak vefatından sonra türlü oyunlarla tekrar faaliyete başlayan mason locaları, Türk adalet mekanizmalarını çalışamaz duruma getirmektedir. Localarda kılıçların önünde diz çökerek yemin eden bir savcı veya yargıçtan adalet beklemek abesle iştigal olur. Özellikle masonluğun menfaat ve ideallerini ilgilendiren hayati konularda kararlar bizzat localarda şekillenmektedir.
- Yargının üzerinde mason etkisi olduğu sürece yargıdan halkımızı tatmin edici kararların çıkması olasılığı yoktur. Türk vatanını ve Türk Milletini seven bir kimsenin kökü dışarda olan bir örgüte destek vermesi mümkün değildir. Yanılgı ve yanlış bilgilendirme sonucu masonluğa girmiş ve kendini karanlık bir girdabın içinde bulmuş yargı mensuplarına çağrımız vakit geçirmeden istifa etmeleri ve masonluğun kendilerini kullanmalarına izin vermemeleridir. Kendi iradesiyle yargıdaki makamını terk etmeyenler ise devletimiz tarafından azledilmelidir. Devlet ve yargı mekanizmalarına sızmış masonlar bir bir tesbit edilmeli, ayırım yapmaksızın ayıklanmalıdır.
- Masonluğun bu ülkenin menfaatine bir örgüt olmadığını herkes bilmektedir. Bunu bile bile bu örgüte üye olmak ciddi bir hatadır. Bu kimseler sap-tıkları yolun hile, yalan ve karanlıklarla dolu olduğunu anlamalı ve vakit kaybetmeden hatalarından dönmelidirler. Küçük menfaatler uğruna Türkiye üzerinde oyunlar oynayan bir örgüte üye olanlar bilerek veya bilmeyerek bu ülkeye ciddi zarar vermektedirler.
- Büyük Önder Atatürk masonluğu çok sert ifadelerle eleştirmiş ve kapatılma emrini vermiştir. Masonluğa geçit vermemek bize Atatürk’ün bir mirasıdır. Pek çok konuda Atatürk’ün izinde gittiğini iddia edenlerin, onun kapattığı bir örgütün varlığından rahatsız olmaması çelişkili bir durumdur.
- Masonluğun tasfiyesi, Türkiye Cumhuriyeti’ni dünya milletlerinin gıpta ile izleyeceği örnek ülke haline getirecek hayati bir atak olacaktır. Bundan sonra mason localarına üye olanlar devlet memurluğuna alınmamalıdır. Halen bu localara kayıtlı olanlar ise devlet memurluğundan çıkarılmalı, böylelikle masonlar tasfiye edilmelidir. Polis kayıtlarında bulunan mason memurlar listesi ve gizli mason üyeler de açıklanmalıdır. Ayrıca Türk localalarının İngiliz ve Fransız mason localarıyla yaptıkları kriptolu gizli görüşmelere ait dosyalara el konulmalıdır. Bunlar yapılmadığı takdirde masonluğun devletimizin bütününe sızması en kilit yerleri tutması işten bile değildir. İş işten geçmeden konunun üzerine gidilmeli, göz göre göre devletimiz beynelmilel masonluğa teslim edilmemelidir.

ÖNEMLİ BİR GERÇEK: YARGITAY DA HATA YAPABİLİR

Yargıtay’ın da hata yapabileceğinin önemli bir gerçek olduğunu, Yargıtay eski Başkanı Osman Arslan açıklamıştır. Osman Arslan, Yargıtay’ın iş yükünün ağırlığını hatırlatmış ve 2005 yılında Yargıtay’ın 518 bin 881 karar verdiğini belirtmiştir. Günde 2500 davayı karara bağlayan bir kurumun hata yapmamasının mümkün olmadığını dile getirmiştir:

Osman Arslan: YARGITAY DA HATA YAPABİLİR. Bir yılda mesai yapılan gün 200 kabul edilirse, demek ki **GÜNDE YARGITAY’DAN 2 BİN 500’DEN FAZLA KARAR ÇIKIYOR. BU ŞARTLARDA HIÇ HATA YAPILMAMASI MÜMKÜN MÜ?** (<http://www.yargitay.gov.tr/content/view/134/64/>)

Günde 2500 karar alan Yargıtay üyeleri, vakit darlığından ve iş yoğunluğu sebebiyle önlerine gelen onlarca klasörden oluşan dava dosyalarına en fazla 5-10 dakikalık bir vakit ayırmaktadırlar. Bu durumda da onlarca klasörden oluşan delil ve belgeleri inceleme fırsatı bulamadan davayı hükme bağlamak durumunda kalmaktadırlar. Yargıtay Başkanı Erarslan Özkaya hiçbir hukuk devletinde Yargıtay’ın bu kadar ağır iş yükü altında olmadığına dikkat çekmiştir.

ERASLAN ÖZKAYA, “AŞIRI İŞ YÜKÜNÜN DAVALARIN SAĞLIKLI İNCELENMESİNİ TEHLİKEYE DÜŞÜRDÜĞÜNÜ” AÇIKÇA DİLE GETİRMİŞTİR. (www.memurlar.net/haber/6058/)

Nitekim yapılan istatistikler son derece önemli bazı gerçekleri ortaya koymaktadır:

... Yerel mahkemelerin kararlarının temyiz incelemesini yapan **YARGITAY CEZA DAİRELERİ DE YANLIŞ KARARLARIN ALTINA İMZA ATIYOR.**

YARGITAY CEZA GENEL KURULU, 2003’TE KENDİ DAİRELERİNDEN GELEN DAVALARIN YÜZDE 57’SİNİ BOZMUŞTUR. (“Yargı İki Davada Bir ‘Pardon’ Diyor”, Zaman Gazetesi, 19 Mayıs 2005)

T.C. Adalet Bakanlığı Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü’nün 2004 yılı verilerine göre ise, **YARGITAY CEZA GENEL KURULU, YARGITAY’IN VERDİĞİ KARARLARIN % 61.7’SİNİ BOZMUŞTUR.** (www.adli-sicil.gov.tr/istatistik_2006/yargitay/yargt4.htm)

Böyle bir durumda Yargıtay üyelerinin kararlarının kusursuz olacağını iddia etmek mümkün değildir. Yargıtay Ceza Genel Kurulu, kendi dairelerinin aldığı kararları, hatalı olduğu için bizzat kendisi bozmuştur. Ve bu hata oranının, % 61’lere varan çok yüksek bir rakam olduğu görülmektedir. Demek ki, “Yargıtay kayıtsız şartsız doğru söyler” diye bir kural yoktur. Aksine Yargıtay, gelen davaların yarısından fazlasında yanlış karar verebilmektedir. Yargıtay eski Başkanı Osman Arslan, “**Ülkemizde de adli yargıda hatalar vardır. Nicelik ve nitelik ters orantılıdır. Nicelik artıkça nitelik artmaz, düşer.**” demiştir. Arslan, “**Bir hakimin günde 10**

dosyaya baktığı zaman başarı sağlayacağını” söylemiş, “**aksinde ise performansın düşeceğini ve hatalı kararlar alınabileceğini**” belirtmiştir. (www.yargitay.gov.tr/content/view/139/64/)

Yargıtay Onursal Başkanı Doç. Dr. Sami Selçuk ise, “**Afrika dahil, dünyanın hiçbir yerinde Türkiye’deki kadar işi olan bir Yargıtay yok**” sözleriyle bu gerçeği dile getirmiştir. Sayın Sami Selçuk’un bu konudaki çok önemli bir başka tespiti ise şöyledir:

Ama Türkiye’de ilk mahkeme yargıçlarına, Yargıtay yargıçları not veriyorlar. YARGIÇLAR, SAVCILAR, İYİ NOT ALMAK İÇİN FAKÜLTEDE OKUDUKLARINI BİR YANA İTİYOR. YARGITAY NE DEMİŞSE ONA GÖRE KARAR VERİYOR. KİŞİLİĞİNİ, BEYİNSEL BAĞIMSIZLIĞINI YİTİRİYORLAR. Gelişme de duruyor. Bu çok üzücü. **BAŞKA TÜRLÜ YÜKSELEMİYOR ÇÜNKÜ.** Not sisteminin hemen bırakılması gerek. (<http://yenisafak.com.tr/roportaj/roportaj29.html>)

Yerel mahkemelerin Yargıtay’dan bozularak dönen davalarda tüm bu gerçekleri göz önünde bulundurarak hareket etmeleri gerekmektedir. “Yargıtay bir kararı bozduysa kesin doğrudur” diye düşünmeleri son derece hatalı olacaktır.

Özetle Yargıtay’ın 80-90 klasörlük davaları 10-15 dakikada neticeye bağlaması o kadar sıhhatli olmayabilir. Yargıtay’ın, bu kadar az bir zamanda davaları incelemesi hata payını çok yükseltmektedir. Örneğin bu kısıtlı zamanda “emniyet ifadelerinin avukat nezareti olmaksızın alındığı, sanıklara işkence ve şiddet uygulandığı dolayısıyla bu ifadelerin hukuki geçerliliği olamayacağı” gibi son derece önemli ayrıntılar gözden kaçabilmektedir.

Adeta hipnotize olmuşcasına, deliller ve araştırmalar ışığında daha önce edindikleri tüm kanaatleri bir kenara bırakarak Yargıtay’ın 5-10 dakikada verdiğini bildikleri bir kararı hiç sorgulamadan kabullenmek, hukuka ve adalet anlayışına da uygun değildir. Nitekim böyle bir yaklaşımın ne kadar yanlış olacağını, Yargıtay Başkanları bizzat kendileri hatırlatarak, yargı görevlilerinin dikkatini bu konuya çekmektedirler. Ve bu hatalı kararlara karşı uyanık olmaları konusunda onları uyarmaktadırlar.

Yargıtay’ın hatasını ortaya çıkarttıkları takdirde, Doç. Dr. Sami Selçuk’un belirttiği gibi, Yargıtay’ın gözünde olumsuz puan alacaklarını ve bu durumun terfi etmelerine olumsuz etki edeceğini düşünen hakimler, göz göre göre hukuktan ve adaletten taviz vermiş olacaklarını unutmamalıdır. Yargıtay’ın gözünde itibar elde etmek adına, onlarca masum insanın hayatını tehlikeye atmayı göze almamalıdır. Böyle yanlış temellere oturan bir yargı sisteminin bir gün kişilerin kendi karşlarına da çıkabileceği açık bir gerçektir. Yanlış inançlarla, yanlış telkinlerle süregelen bu hipnoz bozulması, hakimler, savcılar dahil tüm insanların faydasına olacaktır.